

תשמעו סיפור

"לשמוע סיפור זה לאהוב, ולספר סיפור זה לאהוב. ההקשבה היא התחנה הראשונה של האהבה. אם הקשיבו לך, אהבו אותך" • יוסי אלפי נרגש לקראת פסטיבל מספרי הסיפורים ה-24 שיתקיים בגבעתיים בחול המועד סוכות. הוא מקווה שהמיזם התרבותי שהקים יישאר לעד: "אם אשאיר אחריי את הפסטיבל, אחיה אחרי שאלך לעולמי"

נגה דואק

23 פסטיבלים של מספרי סיפורים עבר יוסי אלפי בהצלחה. ובכל זאת הוא עדיין נרגש מאוד לקראת הפסטיבל ה-24 שיתקיים בתאטרון גבעתיים בחול המועד סוכות. את סוד קסמו של הפסטיבל, שמצליח למלא אולימות במשך שנים ארוכות, מסביר אלפי בן ה-72 בכך ש"אנשים רוצים לדעת מי הם. והדרך לדעת מי אתה היא לשמוע סיפורים, כי בתוך הסיפורים שאתה בוחר לשמוע – אתה נמצא".

פלומר הקהל רוצה לשמוע סיפורים שהוא יכול להזדהות איתם.

"אנחנו מקיימים 100 אירועים בפסטיבל. קרוב לוודאי שאלו שיגיעו לאירוע של ותיקי הפלמ"ח לא יהיו אלו שיבואו למופע שמדבר על הכורדים. כל אחד יכול למצוא את עצמו באחד האירועים. לפסטיבלים שלנו אף פעם אין נושא אחד, הנושאים יוצרים בעצם פסיפס גדול מאוד של כל סיפורי קהילת ישראל, כי בעצם הקהילה הישראלית מורכבת מהמון קהילות קטנות, תת קהילות, קבוצות וארגונים, ותענוג לראות איך לכל אחד ואחד יש סיפור".

הפסטיבל יתקיים בחול המועד סוכות כאמור, בין 5 ל-14 באוקטובר, ויוקדש לציון 70 שנה למדינת ישראל. אירוע הפתיחה יוקדש ל-90 שנה לקיבוץ.

בכל שנה יש מופע אחד שאתה קשור אליו במיוחד. איזה מופע זה יהיה השנה? "יהיה אירוע שייקרא 'כרטיס בכיוון אחד' – חלום ציוני". הוא יהיה גולת הכותרת של המופעים. זו תהיה אופרה למספרי סיפורים, בהשתתפות תזמורת חיה של 40 נגנים

יוסי אלפי. "הדרך לדעת מי אתה היא לשמוע סיפורים" | צילום: יוסי כהן

תזמורת ומשתתפת במופע 'עיתונאיות מספרות' והיא גם זמרת יוצאת מן הכלל", הוא מספר. "גם בני גורי יופיע בפסטיבל, אבל לא איתי אלא עם ד"ר ליעד מודריק שהיא חוקרת מוח, ובמסגרת הזאת היא חוקרת את המוח של גורי, כדי לראות מה עובר עליו, מאין הוא בא ולאן הוא הולך".

יש לך זמן לעשות עוד דברים מלבד הפסטיבל?

"אני עושה המון דברים. יש לי תוכנית קבועה של סיפורים ברשת ב' ובגלי צה"ל. יש לי כ-50 תוכניות טלוויזיה בשנה, אני מופיע בכל הארץ וזמן הזה אני גם כותב ספרים, מעביר קורסים למספרי סיפורים ומדריך מורים במשרד החינוך. עד כה כת-

בתי 25 ספרים, ובהם ספרי שירה, ויש לי עוד ארבעה בדרך, ובהם ספר ילדים, ספר שירה וספר שבו אני מנסה להתמודד עם הסיפור של אבי, שהיה פעיל בתנועה המחתרתית בבצרה בעירק. כשהוא הגיע לארץ הוא עזב שם הכול וחשב שיצליח להעביר הכול ללונדון, אבל נאלץ להעביר את הדרים דרך הבנק העות'מאני, אלא שהבנק העות'מאני סגר את החשבונות, ואבי נאלץ לבנות את עצמו מחדש. זה סיפור קשה של חוסר הסתגלות. עשר שנים אחרי שהוא עלה לארץ הוא נפטר מסרטן".

אתה בן 72, עד מתי תמשיך לעשות את הפסטיבל?

"יש לנו הפסטיבל הזה והפסטיבל הבא של חצי יובל שחייב להיות. אני נמצא בתוך כארבע עשומה שמספרת את סיפוריה של המדינה הזאת ושל האנשים המופלאים שיש בה, ואני רוצה להמשיך לשאוב ממנה. אני מרגיש שליחות והייתי שמח להמשיך לעשות את זה כל עוד אני יכול. בעצם אני המצאתי את התאטרון הקהילתי וכיתי לראות את התלמידים שלי היום פרופסורים ובמאים מצליחים. אני מוכרח לומר שאחד הדברים שאני מבקש זה שהדבר הזה יימשך ויימשך, כי אני מאמין שאם אדם השאיר אחריו סיפור, הוא חי הרבה שנים אחרי שהוא מת. ואם אשאיר אחריי את הפסטיבל מספרי הסיפורים, אחיה אחרי שאלך לעולמי. הפסטיבל הזה קיים בזכותם של אנשים שרוצים לספר סיפורים, אבל יותר מזה בזכותם של אלה שרוצים לשמוע סיפורים, כי לשמוע סיפור זה לאהוב, ולספר סיפור זה לאהוב. ההקשבה היא התחנה הראשונה של האהבה. אם הקשיבו לך, אהבו אותך. או אם אתם מחפשים אהבה, בואו לשמוע את הסיפורים".

